

ת"פ 26792/10/15 - מדינת ישראל נגד עבד דוויאת

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 26792-10-15 מדינת ישראל נ' דוויאת(עציר) ואח'

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד הנאשמים	1. עבד דוויאת 2. 3. 4. 5.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יובל קדר

ב"כ הנאשם 1 עו"ד אכרם חליאל

הנאשם 1 בעצמו

מתורגמנית בימ"ש הייאעבאסי

פסק דין

בעניינו של נאשם 1

בנוגע עם הנאשם, נקבע כי הוא ביצע עבירה של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 29 לחוק, עבירת יידוי אבן לעבר כלי תחבורה לפי סעיפים 332א(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק (מספר עבירות), עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 329(1) בצירוף סעיף 29 לחוק, עבירה של הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק ועבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275א לחוק.

העבירות בהן הורשע הנאשם כלולות בשני אישומים בכתב האישום המתוקן שהוגש בעניינו. בגדר האישום הראשון, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירת הריגה, יידוי אבן לעבר כלי תחבורה וחבלה חמורה, מדובר במעשים שהתרחשו ביום

עמוד 1

13/9/15, ערב ראש השנה, תשע"ו. באותו יום הנאשם ואחרים החליטו וסיכמו ליידות אבנים לעבר כלי רכב הנהוגים על ידי תושבים יהודים אשר נסעו בכביש המקשר בין דרך חברון לבין שכונת ארמון הנציב בירושלים. באותו מקום נסעו המכוניות במהירות גבוהה. המעורבים ביצעו ביניהם חלוקת עבודה מסוימת, כאשר עמדו משני צידי של הכביש, תוך שהם משנים מיקומם לרבות עמידה על אי התנועה המפריד בין שני הנתבים. המעורבים ידו אבנים לעבר כלי רכב שהיו נהגים שנחזו בעיניהם יהודים. נאשם 1 יידה אף הוא אבנים לעבר כלי רכב חלקן ממרחק של מטר מהמכוניות. מצוין כי הנאשם 1 היה רעול פנים באותה עת ועטוף בדגל של תנועת החמאס. בשלב מסוים הבחין הנאשם ברכב מזדה בו נהג המנוח, אלכס לבלוביץ', ובו נסעו קרובות נוספות, לאחר שכולם חזרו מסעודת ערב החג. בשלב זה, הנאשם יידה אבן שמשקלה כק"ג, ויידה אותה לעבר הרכב בו נהג המנוח, מר לבלוביץ'. האבן חדרה את חלון הרכב מצד הנהג, גרמה למנוח לאבד שליטה על הרכב, הרכב סטה ימינה פגע בעמוד חשמל ולאחר מכן בעץ בצידי הכביש ושם נעצר. כתוצאה מכך פגע בית החזה של המנוח בעוצמה בהגה, גרם לפגיעה קשה בלב, כתוצאה מכך נפטר המנוח. כן נחבלה נוסעת נוספת ברכב, באופן שנשברו שש מצלעותיה וידה השמאלית נשברה. עבירות ההצתה וההפרעה לשוטר נעברו ביום 2/7/14, שעה שהנאשם יחד עם אחרים, יידה בקבוקי תבערה בגל אלימות שהיה בצור באחר.

הנאשם הנו כבן 20, ואין בעברו הרשעות נוספות.

בנוגע עם הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. התסקיר מפרט את הרקע המשפחתי בו גדל הנאשם. טרם מעצרו, הנאשם עבד בעבודות שונות. באו נתונים גם על המצב הכלכלי הקשה של המשפחה. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם.

הצדדים הגיעו, במהלך שמיעת הראיות, להסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 18 שנים, מאסר מותנה ופיצוי. לעניין הפיצוי הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי.

אין צורך להכביר במילים על מנת להביע את הסלידה ממעשה זה. מעשה אלימות שננקט ברחוב מרכזי בעיר ירושלים כנגד נוסעים יהודים ואשר הובילו לקטילתו של המנוח, אשר נסע לתומו לאחר סעודת ערב ראש השנה. עוד בטרם התחיל המנוח את השנה החדשה, הוא כבר סיים אותה.

במסגרת הטיעונים לעונש, העידו שניים מילדיו של המנוח. הילדים, אף שהם אינם קטינים, העידו על הכאב העצום שנגרם להם כתוצאה מהמעשה ועל התסכול ממעשה שקשה לעקלו. עולה מדבריהם שחיהם נעצרו באותה נקודה שבה נפטר אביהם ולילדיהם, נגרמו קשים ופחדים הנמשכים עד היום, והם אף מטופלים על ידי גורמים מקצועיים. כן באו פרטים אודות המנוח, סגולותיו ודאגתו לזולת.

בעניינו הגיעו הצדדים כאמור להסדר טיעון. במסגרת ההסדר הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יוטל על הנאשם עונש מאסר המתקרב כמעט עד כדי העונש המירבי. כאמור מדובר בנאשם שהנו בן 20, נעדר הרשעות קודמות וניתן בנסיבות אלה לקבל את ההסדר. לעניין הפיצוי, נסיבות העניין כפי שתוארו לעיל היו מוליכות לכך שהיה מקום לקבוע פיצוי גבוה, אולי אף בשיעור הפיצוי המקסימלי. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהמאשימה הגיעה להסדר שכבר אושר בנוגע

עם מעורב אחר (נאשם 3). בעניינו הוסכם על פיצוי בשיעור 10,000 ₪, אם כי יצוין כי אותו מעורב צעיר מהנאשם והוא הורשע בעבירה של סיוע להריגה ובעבירות נוספות. בנקודה זו הסנגור הפנה למצבו הכלכלי הקשה של המשפחה, למצבה הרפואי של האם ולכך שבית המשפחה נאטם. המשפחה נאלצה לעבור להתגורר בשכירות (הוגש הסכם שכירות). לטענת הסנגור, לאור הפיצוי שנפסק בנוגע עם נאשם 3, ניתן להסתפק בפיצוי בסכום כפול.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשם בעבירות אותן נקבע כי עבר כאמור לעיל ואני גוזר עליו כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 שנים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. לעניין הפיצוי לילדי המנוח, יש כאמור להביא בחשבון את הסכמת המדינה לעניין הפיצוי בעניינו של נאשם 3. יחד עם זאת, הנאשם הורשע בעבירות חמורות יותר, הנו מבוגר יותר מנאשם 3. מכתב האישום המתוקן שהוגש בהסכמה בעניינו, עולה כי חלקו היה דומיננטי והוא היווה ציר מרכזי באירוע. לפיכך אני מחייב את הנאשם לשלם פיצויים לילדי המנוח בסכום של 100,000 ₪. הסכום ישולם בין ילדי המנוח בחלקים שווים או אם יסכימו ביניהם לחלוקה אחרת. הפיצוי ישולם עד ליום 1/6/17.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ה טבת תשע"ז, 23/01/2017 במעמד הנוכחים.

רפי כרמל, שופט